

POWERS, M. (1953): A new roundness scale for sedimentary particles. – J. sed. Petrology, 23, 117–119.

ŠIKOROVÁ, J. – VÍŠEK, J. – NÝVLT, D. (2006): Texture and petrography of glacial deposits in the northern foothill of the Hrubý Jeseník and Rychlebské Mts., Czechia. – Geol. Quart., 50, 345–352.

SNEED, E. D. – FOLK, R. L. (1958): Pebbles in the lower Colorado River, Texas – a study in particle morphogenesis. – J. Geol., 66, 114–150.

VERE, D. M. – BENN, D. I. (1989): Structure and debris characteristics of medial moraines in Jotunheimen, Norway: implications for moraine classification. – J. Glaciol., 35, 276–280.

Petrologie, původ a tvary klastů z mníšeckých glacifluviálních sedimentů v severních Čechách

Abstrakt

Daniel Nývlt – Peter G. Hoare

Skandinávský ledovcový štít vstoupil během středního pleistocénu na území severních Čech několikrát. S ohledem na morfologii předhůří Jizerských hor a Krkonoš zasahoval ledovec do horské bariéry sníženinami, a to pouze v obdobích maximální expanze zalednění a většinou jen na krátkou dobu. Jednou z metod správné interpretace klastických uloženin je stanovení petrologie a tvaru klastů vznikajících rozpadem místních hornin *in situ* a dálkově transportovaných v glacifluviálních sedimentech.

Prokazatelně ledovcové sedimenty zachované porůznu v depresích zasahujících hluboko do horské bariéry dokládají přímý zásah ledovce. Nejvyšším místem je Oldřichovské sedlo (478 m), kterým ledovec přestoupil preglaciálním údolím až do vzdálenosti 1800–2000 m na jih od sedla. V glacifluviálních sedimentech byl definován neformální mníšecký člen (Mníšek member) a stanovena petrologie, původ a tvar klastů.